

**Oświadczenie złożone
przez senatora Krzysztofa Słonia
na 73. posiedzeniu Senatu
w dniu 14 lutego 2019 r.**

Oświadczenie skierowane do minister rodziny, pracy i polityki społecznej Elżbiety Rafalskiej

Szanowna Pani Minister!

Proszę Panią Minister o pochylenie się nad następującym problemem i rozważenie wprowadzenia niezbędnych zmian prawnych.

W art. 56. ustawy o pomocy społecznej domy pomocy społecznej, w zależności od tego, dla kogo są przeznaczone, dzielą się na kilka typów. Są to domy dla:

- 1) osób w podeszłym wieku;
- 2) osób przewlekle somatycznie chorych;
- 3) osób przewlekle psychicznie chorych;
- 4) dorosłych niepełnosprawnych intelektualnie;
- 5) dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie;
- 6) osób niepełnosprawnych fizycznie;
- 7) osób uzależnionych od alkoholu.

Domom tym przypisany jest w rozporządzeniu o domach pomocy społecznej odpowiedni wskaźnik zatrudnienia personelu terapeutyczno-opiekuńczego.

Ze względu na istotne różnice w sprawowaniu opieki nad osobami z demencją i osobami przewlekle somatycznie chorymi postuluję określenie w ustawie o pomocy społecznej typu domu dla osób z zaburzeniami pamięci (w tym chorych na chorobę Alzheimera) z odpowiednimi standardami określonymi w rozporządzeniu.

Osoby dotknięte zaburzeniami pamięci charakteryzują się amnezją (niepamięć), agnozją (utrata zdolności spostrzegania i/lub rozpoznawania przedmiotów lub symboli, osób), apraksją (nieporęczność, czyli brak precyzji ruchów, gestów) oraz afazją (zaburzenie mowy, które polega na częściowej lub całkowitej utracie zdolności mówienia, pisania, czytania i rozumienia mowy).

Osoby te wymagają opieki w zakresie podstawowych czynności życia codziennego, takich jak wstawanie z łóżka, ubieranie się, rozbieranie, pielęgnacja ciała, toaleta, kąpiel, przygotowywanie posiłków, odżywianie, organizacja czasu wolnego, sprzątanie, zapewnienie poczucia bezpieczeństwa. Ważne są zatem różnorodne formy interwencji psychosocjalnej mające na celu pracę z pamięcią – kognitywna rehabilitacja i stymulacja, praca z własną biografią, terapia reminiscencyjna i środowiskowa.

Miejsce zakwaterowania musi spełniać warunki zapewniające stały nadzór (mieszkańcy mają tendencję do uciekania) i być wyposażone w sprzęt odporny na dewastację. Większych nakładów wymaga też odpowiednie utrzymanie pomieszczeń pod względem sanitarnym i technicznym. Sprawowanie właściwej opieki wymaga większych nakładów finansowych na mieszkańca niż w przypadku domów dla przewlekle somatycznie chorych, gdzie najczęściej osoby te są umieszczane. Ponadto na pewnym etapie choroby (zwłaszcza w przypadku osób chorych na chorobę Alzheimera) nie można zaproponować innych form wsparcia i jedynym rozwiązaniem jest umieszczenie osoby w domu pomocy społecznej.

Krzysztof Słoń